

Precarietat i Immigració

Els mes precaris segueixen sense papers

Últimament s'ha parlat molt de precarietat. I és del tot justificat, perquè s'ha convertit en la característica quotidiana del treball. I quan es parla de precaris es pensa en els joves amb contracte temporal, en els treballadors que poden ser acomiadats sense cap motiu, en els que es poden quedar sense treball perquè la seva empresa marxi a un altre país... Però no sempre es pensa en els precaris per excel·lència: els i les immigrants.

Per a un ampli sector dels treballadors, els immigrants no mereixen el nom de precaris, molts els consideren una xacra, algú que els ve a prendre la feina o a reduir el sou. Hi ha molta ignorància i encara més propaganda interessada (des de certa premsa, partits polítics i fins i tot institucions). Aquí intentarem desemmascarar aquesta errònia opinió amb alguns exemples.

Com a mostra podem explicar el que ha succeït amb l'últim procés de regularització, un procés que va deixar sense papers a més d'un milió de persones. Per obtenir els papers, aquest procés exigia un contracte de treball de 6 mesos (a més d'altres requisits) i que fos el patró que presentés els papers del seu empleat.

Molts dels immigrants candidats als papers ja feia força temps que treballaven (com tothom, bé han de menjar) sense contracte per al seu patró; un patró que s'estalviava, entre altres coses, les cotitzacions a la Seguretat Social. Ara era aquest patró qui havia de regularitzar-los. Si ho feia hauria de pagar en el futur aquestes cotitzacions i probablement

pujar-los el sou, perquè la misèria que cobraven estava al marge de la Llei. És fàcil suposar que molts patrons s'han negat a fer-ho i, com que les inspeccions de treball que el govern va anunciar han brillat per la seva absència, doncs cap problema. L'economia submergida segueix, es digui el que es digui, tan pròspera com sempre.

Però hi ha hagut casos pitjors: alguns patrons temorosos de les possibles multes s'han limitat a acomiadar els immigrants que feia més temps que treballaven per ells i n'han

contractat d'altres per un temps tan curt que les inspeccions no poguessin afectar-los. D'altres han exigut al treballador que els pagués per avançat les futures cotitzacions a la seguretat social. I d'altres els han exigut una quantitat per presentar els papers, és a dir, els han exigut pagar per poder treballar, els han venut el contracte, que moltes vegades no servia per obtenir els papers, ja que l'empresa tenia deutes amb la Seguretat Social.

Existeixen també altres casos dignes d'explicar. Per exemple, com que al servei domèstic era el mateix treballador qui presentava la seva sol·licitud, s'ha generat un altíssim nombre de treballadors ficticis en aquest sector. Immigrants que tenen papers per un presumpte servei domèstic i treballen en restaurants, i es cotitzen ells mateixos la seva part i la part del patró de la seguretat social per poder renovar la targeta, amb l'agreujant que el servei domèstic no dona dret a cobrar l'atur. O el cas dels repartidors de butà, majoritàriament indis o paquistanesos, que tenen un contracte amb el conductor pel qual no cobren ni un sol euro i el sou l'obtenen exclusivament de les propines dels clients.

com a mínim sis mesos a la Seguretat Social l'últim any i tenir un contracte d'almenys sis mesos. Però si molts joves no aconsegueixen un contracte de sis mesos, com ho aconseguirà un immigrant? quants precaris espanyols van cotitzar sis mesos a la seguretat social l'últim any? Per a un treballador espanyol, perdre la feina pot significar simplement quedar-se a l'atur, i si se li acaba busca una altra feina "deixalla"; però per a un immigrant pot significar perdre la seva targeta de residència i després la detenció i l'expulsió, i tornar a començar.

“per a un treballador immigrant perdre la feina pot significar perdre la seva targeta de residència i després la detenció i l'expulsió”

Hem parlat de renovació i volem donar un últim exemple. Per a la renovació del permís de treball i residència s'exigeix haver cotitzat

Sí, els immigrants treballen en les pitjors ocupacions i amb els salaris més baixos, però no ho fan per gust sinó perquè la necessitat i la Llei -sí, la Llei d'Estrangeria d'aquest Estat que es diu de dret- els obliguen. És, per tant, aquesta Llei, el govern que l'aplica i la patronal que se'n beneficia els autèntics culpables de la precarització general de la feina. I l'immigrant n'és la seva primera víctima.

QUÈ ÉS LA XARXA?

La Xarxa Solidària contra els Tancaments i la Precarietat va néixer el passat 2004 per unir forces amb la finalitat d'impulsar la solidaritat i la resposta unitària contra els tancaments d'empresa anunciats per diferents multinacionals (Philips, Samsung...).

No estàvem d'acord amb la política que feien els sindicats majoritaris, que aïllaven les plantilles i convidaven a acceptar els tancaments sense lluitar, limitant-se a negociar les indemnitzacions. També ens oposàvem a la política del Tripartit, que avalava les deslocalitzacions, autoritzava els tancaments i permetia a la patronal de les multinacionals fer xantatge en els convenis amb amenaces de deslocalització.

Per aquestes raons, un ampli grup de gent, format per sindicats, membres de comitès d'empresa i de seccions sindicals, col·lectius socials i grups polítics, vam crear la Xarxa, amb un criteri unitari,

assembleari i de classe. A la Xarxa hem lluitat contra els tancaments d'empreses i el xantatge patronal, contra algunes de les expressions de la precarietat més freqüents: els acomiadaments, els contractes temporals, els baixos salaris, la doble escala salarial o la flexibilitat a la carta. Però la precarietat afecta de ple el treball i travessa tota la nostra existència.

És necessari posar en marxa un moviment general contra la precarietat. Un moviment que tingui per base una xarxa unitària de tots els sectors i col·lectius afectats. Un moviment que sigui capaç de sensibilitzar i mobilitzar la població. Un moviment que permeti visualitzar les precarietats, donant veu als que no tenen veu. Que augmenti la capacitat de donar respostes solidàries davant les agressions socials, que prengui iniciatives de mobilització que penetrin en la societat.

ETT, subcontractes, acomiadaments, ...

La Reforma Laboral és precarietat organitza't i lluita

Xarxa Contra els Tancaments i la Precarietat

